

arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab og et »almindeligt« livsforsikringsaktieselskab afhængig af, hvad der var gunstigst - også skattemæssigt - i en aktuel situation. Dette vil ikke være til gavn for forsikringstagerne, der i givet fald ikke kunne få sikkerhed for, at den skattefrit opsparede kapital alene kunne anvendes til fordel for dem, svarende til forholdene i de tværgående pensionskasser, jf. ovenfor samt de ændrede skatteregler omtalt nedenfor.

I forbindelse med de ændrede skatteregler, der samtidig med nærværende lovforslags fremsættelse foreslås indført af skatteministeren, for de arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber (L 71), bemærkes i øvrigt, at Finanstilsynet ikke vil meddele godkendelse af en vedtægtsændring, såfremt en sådan ændrings formål skønnes at være, at ejerne kan opnå en udlodning af den skattefrit opsparede del af det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskabs egenkapital. Finanstilsynet vil i øvrigt i fornødent omfang rådføre sig med øvrige relevante offentlige myndigheder, herunder skatteministeriet, forinden en eventuel godkendelse meddeles.

For at skabe parallelitet med de tværgående pensionskasser, skal den skattefrit opsparede del af egenkapitalen ved selskabets ophør som arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab eller bestandens overdragelse, ikke komme til udbetaling til aktionærene, men anvendes til fordel for de forsikrede. Dette svarer til forholdene i en tværgående pensionskasse, hvor medlemskredsen er kollektiv ejer af pensionskassen. Det foreslås derfor i stk. 4, at selskabets vedtægter tillige skal tage stilling til, hvorledes der skal forholdes med selskabets formue, når der ikke længe er forsikringsmæssige krav mod selskabet. Af vedtægtsbestemmelsen skal fremgå, at den skattefrit opsparede del af egenkapitalen skal anvendes til et almenyttigt eller velgørende formål for at sikre, at aktionærene ikke på dette tidspunkt kan få del i den skattefrie gevinst. Det er alene den situation, hvor alle forsikringerne er udløbet, der er omfattet af stk. 4. Såfremt der ikke er forsikringsmæssige krav mod selskabet som følge af forsikringsbestandens overdragelse, er det reguleret i det foreslåede stk. 5.

Af stk. 5 fremgår, at selskabet skal anvende den skattefrit opsparede del af egenkapitalen - eller en forholdsmæssig andel heraf - til fordel for de forsikrede. Ved en almindelig bestandsoverdragelse vil dette kunne ske ved eksempelvis, at den skattefrit opsparede del af egenkapitalen anvendes til en forøgelse af tilsagnene eller en øget bonusudjævningshensættelse. Er der tale om, at det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab ønsker at fusionere med et

»almindeligt livsforsikringsaktieselskab« med sidstnævnte som det fortsættende selskab, vil Finanstilsynets godkendelse af den til fusionen knyttede bestandsoverdragelse i medfør af § 157 alene kunne gives, såfremt den skattefrit opsparede del af egenkapitalen i det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab samtidig anvendes til fordel for forsikringstagerne. Dette kan eksempelvis ske som ovenfor anført ved en forøgelse af tilsagnene, en øget bonusudjævningshensættelse eller ved, at det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab beslutter, at den del af vederlaget, der svarer til den skattefrit opsparede del af egenkapitalen, i forbindelse med fusionen indskydes i en nyoprettet forening, hvori forsikringstagerne er medlemmer, og som bliver aktionær i det fortsættende selskab.

Den model, som de foreslåede stk. 4 og 5 indebærer, svarer i hovedtræk til den såkaldte »indkapslingsmodel«, der gælder for sparekasser ved deres omdannelse til aktieselskaber i henhold til lov om banker og sparekasser m.v. §§ 52 H-I, hvor sparekassens formue indkapsles som en bunden sparekassereserve, der eksempelvis ved selskabets ophør skal anvendes til almenyttige eller velgørende formål. En tilsvarende indkapslingsmodel kendes tillige fra realkreditinstitutter i henhold til realkreditlovens § 76 b. Til forskel fra disse indkapslingsmodeller er der i det foreliggende dog ikke tale om et forud fastlagt beløb, idet størrelsen af den skattefrie del af den opsparede egenkapital løbende ændres. Derimod er beløbet, som det er tilfældet for de indkapslede reserver i sparekasse og realkreditinstituttillfældene, en del af egenkapitalen.

Til § 2

Til nr. 1

Med forslaget hæves grænsen for ATP's investeringer i de såkaldt ikke-guldrandede aktiver til 70 pct. fra de nuværende 50 pct. af midlerne i ATP.

Som for forsikringselskaber består de ikke-guldrandede aktiver primært i aktier. Derudover er der blandt andet tale om andele/beviser i investeringsforeninger, visse obligationer, herunder erhvervsobligationer, grunde og bygninger, der er afhængige af en bestemt erhvervsudnyttelse samt tilgodehavender.

Den foreslåede forhøjelse indebærer ikke, at grænsen på 70 pct. uden videre kan udnyttes fuldt ud. Som efter de nugældende regler er ATP's investeringer fortsat undergivet de øvrige regler om fondsanbringelse, herunder den generelle regel i ATP-lovens § 26, stk. 1, hvorefter ATP's bestyrelse skal forvalte fondsmidlerne således, at de bliver til størst muligt gavn for tillægspensionsordningen. Ved midlernes